

Nec occasione a decimationis antiquae (licet in feudum decima sint concessa) sunt decimae novales usurpanda...

CAP. XXVI.

Sine deductione seminis, & sumptuum debent dominus, & colonus decimam solvere, & non cui voluerint Ecclesiae...

Idem eadem. (an. 1210. Roma in Pedemontium.)

Tua nobis Fraternalitas intimavit, quod quidam Laici decimas d' Ecclesiis, & Clericis tuis, perveris machinationibus subtrahere moliantur...

[1] Quidam insuper asserentes se possessiones, & omnia jura sua cum omni honore atque districtu per imperialem concessionem adeptos, decimas sub hujus generalitate detinere praesumunt...

[2] Quoniam per sollicitudinem pastoralis officii sunt a sua nequitia coercendi, & cum de cunctis omnino proventibus decima...

a Vid. decis. Capell. Tolos. 440. b vid. l. cum quidam cum vultat. ff. de liber. & postum. c Cap. 2. eod. tit. in 3. compil. d In recent. impressis, decimas Ecclesiae a Clericis tuis, & c. sed nos ex antiq. exemplar. Greg. reposuimus, ut est impressum, eam lectionem agnovit Hostiens. e Psal. 23. f solvere. g sint. h vid. Conc. Trid. Sess. 25. de reform. c. 12. adde Conc. Matisc. 2. c. 5. & Synodum Ticinensem. §. in sacris. vid. hic Henricum Boreh.

sint reddende: sicut colonus de parte fructuum, quae sibi remanet de ratione cultura, sic & dominus de portione, quam perceperit de ratione terra, decimam reddere sine diminutione teneatur.]

CAP. XXVII.

Privilegium super decimis non solvendis Ecclesiasticae personae concessum novalia comprehendit. h. d. secundum intellectum, qui placet Panorm.

Idem Abbati sanctae a Columbae Senonen. (an. 1210.)

EX parte tua: [& infra. 1] Cum igitur tibi, quod majus est, sit concessum, ut videlicet decimas de laboribus terrae parocchiarum tuarum eum integritate percipias, de novalibus eas exigere satis potes...

[1] Fuit propositum coram nobis, quod cum tibi de laboribus terrae parocchiarum tuarum Ecclesiis, acut asseris, sit indulgentum decimas cum integritate percipere, dignaremur misericorditer indulgere, ut de terris, quae infra parocchias tuas noviter rediguntur ad culturam, de indulgentia nostra exigendi decimas facultatem haberes.]

CAP. XXVIII.

Negotiator de lucro decimam solvit deductis expensis, quas facit de pecunia decimata: expensa vero, qua sunt pro habendis fructibus, non deducuntur, & de fructibus solvitur decima, etiam non deductis expensis factis pro re restauranda.

Idem Helien. Episcopo. (an. 1210.)

Pastoralis officii, &c. [& inf. 1] Explicari postulasti, utrum quis possit de molendinis, & piscariis necessariis expensas deducere, priusquam solvat decimas ex eisdem, sicut est in negotiatione concessum: Ad quod respondemus, quod licet circa res acquisitas, vel factas de pecunia decimata, cum ipsae venduntur, credamus deducendas expensas, & de residuo, quasi de lucro decimas persolvendas, ut si vendatur domus, ager, vinea, clibanus, molendinum, grex, aut qualibet merces: expensas tamen, quae sunt pro fructibus percipiendis, ex illis, de quibus fructus proveniunt, non credimus deducendas, etiam si fuerint decimate: quoniam salva decima, fructus efficiuntur eorum, qui faciunt ipsas expensas...

CAP. XXIX.

Qui praescribit decimas in aliena parocchia, si ibi insurgunt novalia, ipsorum decimas non habebit.

Idem.

Cum e contingat interdum in tua dioecesi: [& inf. 1] Cum in quibusdam parocchiis ad quasdam Ecclesias, vel personas Ecclesiasticas ab antiquo pertinet perceptio decimarum, & de novo fiant novalia in eisdem, quarum a nobis, ad quam hujusmodi novalium decima incipiat pertinere? Unde inquit. t. t. respondit quod cum perceptio decimarum ad parocchiales Ecclesias de jure communi pertineat, decima novalium, quae sunt in parocchiis eorundem, ad ipsas proculdubio pertinere noscuntur, nisi ab his, qui alias percipiunt decimas, rationabilis causa ostendatur, per quam appareat, novalium ad eos decimas pertinere.

[1] Pre-

a Sanctae Columbae. al. Sancti Columbani. b C. 5. eod. tit. in 3. comp. & faciunt tradita per Jas. in l. 1. de transact. c C. 4. eod. tit. in 3. comp. vid. Turrec. in c. revertimini. 16. q. 1. d illos. e Cap. 1. eod. tit. in 4. compil. vid. Covarr. l. 1. var. resol. c. 17. circa fin. f accipiunt. g vid. l. non omn. per Barr. ff. de legibus.

[1] Præterea requisisti, cum aliqua prædia, de quibus Ecclesiis, aut personis Ecclesiasticis decimae solvebantur, ad fratres Cisterciens. ordinis donationis, vel emptionis, aut alio titulo devoluntur, an iidem fratres de talibus prædiis ipsis Ecclesiis, vel personis decimas solvere teneantur. Super quo tale damus responsum, quod cum prædictis fratribus a sed. Apost. sit indulgentum, ut de laboribus suis, quos propriis manibus, aut sumptibus excolunt, decimas nulli pro suis solvere teneantur, de prædiis taliter acquisitis Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis decimas solvere non teneantur, dummodo propriis manibus eorum, aut sumptibus excolantur.]

CAP. XXX.

Decima omnium fructuum prædii debetur ei, qui decimas ibi praescripsit, sed ad aliud prædium praescriptio non extenditur.

Idem Innoc. III. Episcopo Beluacen. (an. 1210.)

Cum in tua a dioecesi quaedam monasteria, & conventuales Ecclesiae in multis parocchiis majores decimas percipiant & minutas, de quibusdam fructibus annuatim perceptis non fuerint decimae persolutae: [& infra. 1] Respondemus, quod si fructus prædicti de illa terra proveniunt, de qua monasteria, vel conventuales Ecclesiae aliquos percipiunt ratione decimarum proventus: eis proculdubio decimae fructuum debentur eorum, cum ipsa terra illa ab antiquo fuerit decimata, & non debeat una eademque Ecclesia b diverso jure censeri: alioquin parocchialibus Ecclesiis exsolvantur, ad quas de jure communi spectat perceptio decimarum.

[1] Quævisisti per sed. Apost. edoceri, utrum decimae fructuum prædictorum ad parocchiales Ecclesias, quae nec minores recipiunt, nec minutas, an ad monasteria, & illas conventuales, quae decimas alias percipiunt ab antiquo, debeant pertinere.]

CAP. XXXI.

Laici Ecclesias, vel decimas donare non possunt, etiam si sunt Reges: nec ex eorum titulo praestatur causa praescribendi.

Idem Vespriem. d Episcopo. (an. 1210.)

in Hungariam.)

Dudum e adversus fratres Hierosolymitanos Hospitalis sancti Stephani, te proponente in nostra praesentia quaestione, quod ipsi decimas de laboribus rusticorum suorum Vespriem. Ecclesiae debitas non permitterent tibi solvi. [& infra. 1] Comparantibus igitur te, ac ipsis statuto termino coram nobis, G. Presbyterum Cardin. tibi, & eis concessimus audire, coram quo decimas terrarum, quae per rusticos f Hospitalis Vespriem. dioc. excoluntur, & de Chirographo g, & de Novaculata Ecclesias, quae per ipsos Hospitalarios detinentur, intentione tua de jure communi fundata, petisti. Prior autem Hospitalis in prædictis decimis, & Ecclesiis praescriptionem allegans, proposuit se non teneri tibi super his respondere: quod cum per auditorem ad nostram audientiam pervenisset, mandavimus, quod idem Prior praescriptionis titulum, quem allegavit, probaret: qui B. Regis, ac Reginae Hungariae privilegia exhibuit, qui Ecclesiam sancti Stephani, ad quam dictae Ecclesiae cum eisdem decimis pertinebant, in perpetuam elemosinam hospitali donationis titulo concesserunt, confirmationis Clementis Papae præd. nost. scriptum exhibens, per quod probare volebat, concessionem prædictam plenum habere vigorem: [& infra. 2] Caterum ex parte tua fuit propositum, quod in decimis, & Ecclesiis a Rege, & Re-

gina donatis, praescriptionem non poterat opponere pars adversa, quae nec a donatione ipsorum initium habere poterat, nec a confirmatione praefata tantum effluxit temporis, quod possit praescriptio confirmari, & sic donationis Regis, & Reginae allegatus titulus nullus erat, cum sacrilegii crimen incurrat, qui Ecclesias, vel Ecclesiasticum aliquid a de manu receperit b laicali: [& infra. 3] Nos igitur cum donatores prædicti conferre non potuerint aliis, quae ipsi de jure non poterant possidere, & per confirmationem prædicti Clementis super Ecclesia sancti S. Hospitali cum decimis, & aliis pertinentibus ad se a factam, etiam si authenticum d apparet, juri episcopali nullatenus derogetur: sententialiter prohibemus, ne fratres Hospitalis praesumant ulterius impedire, quo minus decimas percipias memoratas, & pacifice possideas in futurum.

[1] Eos citavimus, praesentes eis terminum Concilium generale, quo cum instrumentis, & rationibus suis nostro se conspectui praesentarent, tibi respondere parati.]

[2] Et asserens nihilominus ipsam a sel. record. Lucio PP. præd. nost. postmodum confirmatam.]

[3] Unde si contingat Laicum in donatione Ecclesiae talibus verbis uti: Do tibi Ecclesiam talem: nihil aliud concedere intelligitur, nisi jus patronatus tantum, quod habet in ipsa, prout in constitutione a nobis edita continetur expressa. Contra confirmationem autem fuit hoc modo responsum, quod confuse ipsa Ecclesia S. Stephani cum omnibus decimis & Ecclesiis, & aliis, quae ad eandem pertinent, confirmetur, jus Episcopale non tollitur, cum de illo nil exprimitur ibidem, sed tantum debita decimarum portio in parocchia S. Stephani collatarum, secundum terrae consuetudinem eidem Hospitalariis reservetur. Praesertim cum petita decima a te in parocchia S. Stephani non consistant, quod de plano confessus est pars adversa. Contra vero fuit a parte altera replicatum, quod cum spatio XXX. annorum tacueris, juri tuo tacite renunciaste videris, sed hoc pars tua visa est repellere, allegando quod XXX. annorum taciturnitas non in jure communi, sed in privilegiis noscitur obtinere: unde jure communi quod habet Episcopus in decimis, vel Ecclesiis suae dioec. non nisi XL. annorum taciturnitate privatur.]

CAP. XXXII.

Domini prædiorum cogi possunt, ut prædia dent colenda talibus, a quibus sine contradictione Ecclesia possit decimas consequi. h. d. usque ad §. Ille.

Idem in Concilio generali. e (an. 1216.)

IN aliquibus regionibus f quaedam permixtae sunt gentes, quae secundum suos ritus decimas de more non solvunt, quamvis censeantur nomine Christiani: his nonnulli domini prædiorum ea tribuunt excolenda, ut decimis defraudantes Ecclesias, majores inde redditus assequantur. Volentes igitur super his Ecclesiarum indemnitatibus providere, statuimus, ut ipsi domini g talibus personis, & taliter sua prædia excolenda committant, quod absque contradictione Ecclesiae decimas cum integritate persolvant, & ad id, si necesse fuerit, per censuram Ecclesiasticam compellantur.

Iste §. propter sui breviter non summat.

Ille quippe decimae necessario solvenda sunt, quae debentur ex lege divina, vel loci consuetudine approbata.

CAP. XXXIII.

Prius solvende sunt decimae, quam census seu tributa: & si prius illa solvantur, postea decimari debent.

F f 2

Idem

a al. aliquid. b recipere. c a se, in recentioribus, sed in antiq. ad se, habetur: id est, ad Ecclesiam S. Stephani. d autentica, in recentibus: sed in antiquis authenticum legitur. e Innoc. III. in Conc. gener. Lat. cap. 53. f C. 5. eod. tit. in 4. compil. g lxxi. Cod. Barb. ita: ut ipsi domini de cetero, talibus, &c.

Idem Innoc. III. in eodem a [an. 1216.]
Cum non sit in homine, quid b semen serenti respon-
 deat, quoniam juxta verbum Apostoli: Neque qui
 plantat, est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat
 Deus: ipsum quidem de c mortificato semine plurimum
 fructum affert, nimis avare quidam in decimis defraudare
 nituntur, census, & tributa, quæ interdum indecimata
 prætereunt, de frugibus primitus deducentes. Cum autem
 in signum universalis domini, quasi quodam titulo speciali,
 sibi Dominus decimas reservaverit: nos & Ecclesiarum
 dispendiis, & animarum periculis obviare volentes, statui-
 mus, * ut in prærogativam domini generalis exactionem
 tributorum, & censuum præcedat solutio decimarum, vel
 saltem hi, ad quos census, vel tributa indecimata pervenerint
 (quoniam res cum onere suo transit) ea per censuram Eccle-
 siasticam decimare cogantur Ecclesiis, quibus de jure debentur.
 C A P. XXXIV.

Cistercienses, Templarii, & Hospitalarii de fructibus posses-
 sionum, quas acquirerunt post Concilium generale, de quo
 hic, decimasolvere tenentur, si de illis possessionibus prius
 solvebantur decime.

Idem in eodem. [Concil. gener.] d
Nuper Abbates & Cisterciens. ordinis in generali Concilio
 congregati ad communionem nostram provide
 statuerunt, ne de cætero fratres ipsius ordinis eman-
 tationes, de quibus decimæ debeantur Ecclesiis, nisi forte
 pro monasteriis noviter fundandis. Et si tales possessiones
 eis fuerint pia fidelium devotione collatæ, aut emptæ pro
 monasteriis de novo fundandis, committantur aliis exco-
 lendæ, a quibus Ecclesiis decimæ persolvantur. Ne occa-
 sione privilegiorum suorum Ecclesiis ulterius prægraven-
 tur, decernimus, ut de alienis terris, & amodo acqui-
 rendis, etiam si eas propriis manibus, aut sumptibus exco-
 lunt, decimas persolvant Ecclesiis, quibus ratione prædico-
 rum antea solvebantur, nisi cum ipsis Ecclesiis aliter du-
 xerint componendum. Et hoc ipsum ad alios regulares,
 qui gaudent similibus privilegiis, extendi volumus,
 & mandamus: ut Ecclesiarum Prælati promptiores, &
 efficaciores existant ad exhibendam eis de suis malefactori-
 bus justitiam complementum, eorumque privilegia diligen-
 tibus, & perfectius studeant observare.

C A P. XXXV.

Breve est, & ideo non summat.

Gregorius IX. (an. 1235.)

Interdicimus universis personis Ecclesiasticis, ut decimas
 detentas a Laicis ad alienas Ecclesias pertinentes in
 pignus recipere ab eisdem Laicis non præsumant.

TITULUS XXXI.

DE REGULARIBUS, ET TRANSEUN-
 TIBUS AD RELIGIONEM.

C A P. I.

Non potest quis ad religionem admitti nisi volens, & in
 etate idoneus.

Ex Concilio Moguntino.

Nullus tondeatur b, nisi in legitima etate, & spon-
 tanea voluntate.

a C. 54. & c. 6. eod. tit. in 4. comp. b quod. 1. Corinth. 3.
 c Hanc periodum ex antiquis restituimus, ut est impressa: nam
 in vulgari perperam legebatur. Joan. 12. d C. 55. e Cap. 7.
 eod. tit. in 4. comp. f Pro voce, concilio, quæ est in antiq.
 omnib. Cod. in antiqua comp. ponitur capitulo, quod non est
 in prima: nam generales Monachorum conventus Capitula vulgo
 dicuntur. g de materia hujus tit. vid. Concil. Trident. Sess.
 25. tit. de regularib. h vid. B. Thom. 2. 2. qu. 189. art.
 3. & Conc. Trid. infra citatum.

C A P. II.

Impubes monasterium ingressus post annum a parentibus
 revocari non potest. h. d. primo. Pubes per vim ingressus,
 post annum exire, vel a parentibus revocari non potest. h. d.
 secundo. Abbas Siculus.

Ex eodem.

Si quis a ante annos legitimos tonsuratus est sine con-
 sensu parentum suorum, si parentes ipsius intra annum
 non reclamaverint ad Principem, aut proprium Episco-
 pum, vel ad missum dominicum, in clericatu permaneat.
 Si vero post legitimos annos per vim b Clericus factus
 est, & nec ipse, nec parentes ejus intra annum ad memo-
 ratas personas reclamaverint, in clericatu permaneat, sicut
 is, de quo superius dictum est.

C A P. III.

Clericus secularis utens habitu, & nomine monachali,
 cogitur, ut fiat Monachus, vel ab hoc desistat.

Ex Concilio Toletano.

UT Clerici, qui se fingunt habitu, & nomine Mona-
 chos, & non sant, corrigantur: ut c veri Monachi
 sint, vel d veri Clerici.

C A P. IV.

Novitia, quæ sponte se ingerit actibus Professarum, per
 hoc censetur Professæ. h. d. & est casus multum notabilis.

Ex Concilio Arelaten. e

Vidua si sponte velum conversionis, quamvis non
 sacrum sibi imposuerit, & in Ecclesia inter velatas
 oblationem Deo obtulerit, velit nolit sanctimoniam habi-
 tum ulterius debet habere: licet sacramento firmare velit,
 eo tenore velamen sibi imposuisse, ut deponere possit.

C A P. V.

Monachus temere ad aliud monasterium transire, vel pecu-
 lium habere non potest.

Gregorius Anhemio Subdiacono. (an. 600.)

Joannes frater: [& infra.] Præsentii jussione tibi manda-
 mus, ut ne quem Monachum de monasterio in mona-
 sterium temere migrare liceat, nec eorum aliquem pecu-
 liare quicquam habere. Sed si hoc præsumperit, mona-
 sterio, in quo ab initio conversatus est, sub Abbatis sui
 regula competenti coercitione reddatur.

C A P. VI.

Ubi est dura congregatio, vel religio, requiritur in proficiente
 plena pubertas, scilicet tempus 18. annorum: h. d. habito
 respectu ad mentem literæ. Et est casus singularis.

Ex Registro Gregorii. f (an. 600.)

Quia in insulis dura est congregatio Monachorum, pueros
 in eorum monasteriis ante 18. annum suscipi prohibemus.

C A P. VII.

Si Cisterciensis sine licentia sui Abbatis ad aliud monaste-
 rium transiit, ad proprium monasterium regredi cogitur.

Alexander III. Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum
 Prælati, per Galliam g constitutis.

[an. 1170.]

Non est vobis dubium: [& infra.] Universitati vestræ
 mandamus, quatenus Monachos, vel Conversos Cister-
 ciens. ordinis, post professionem sine licentia Abbatis
 suorum, per Episcopatus vestros recipi nullatenus permit-
 tatis. Et si qui ex eis, sine licentia Abbatis suorum,
 de monasterio exire præsumperint, & commoniti celeri-
 ter non redierint, eos regredi compellatis. (1 Aut

a Burch. l. 8. Decr. c. 3. lvo p. 7. c. 26. b Vide Conc. Trid.
 Sess. 25. tit. de regul. c. 19. c aut. d aut. e al. Avelian. sed
 habetur in Conc. Tribur. c. 25. refert. Burch. l. 8. c. 36. lvo
 p. 7. c. 55. & c. 6. eod. tit. in 1. comp. quib. locis aliis Conciliis
 tribuitur, sed fortassis non recte. f l. 1. epist. 48. ad Anthe-
 mium, ut refert. Grat. 20. q. 1. c. quia autem. & c. 1. eod.
 tit. in 1. comp. g in Gallia.

C A P. XI.

Minor XIV. annis profertendo non obligatur religioni, nisi
 factus major ratum habuerit.

Idem Beluacen. Episcopo. (an. 1180.)

Significatum est a nobis: [& infra.] Mandamus, quatenus
 si inveneris, quod G. non fuerit a parentibus oblatus,
 & intra XIV. annum facti voti penitens a religione re-
 cesserit, ab illo voto professionis, quod fecit, denunci-
 absolute. Si autem a parentibus fuerit oblatus, seu XIV.
 annum compleverit, cum religionem intravit, seu post de-
 cimum quartum annum professionem a se prius factam,
 ratam habuerit: eum ad eandem, vel ad aliam religio-
 nem transire compellas.

(1 Et pro certo monstratum, quod G. nondum incipiens esse
 XIV. annorum timore magistri, qui eum literis erudiebat, ha-
 bitum religionis apud Ecclesiam de Ruffon suscepit, & inde sicut
 puer infra annum recessit, & per seculi vanitatem jam sex an-
 nis, & eo amplius vagabundus discurrit. Unde quoniam hu-
 jus rei veritas nobis non constat, f. t. per Apost. s. præ.)

C A P. XII.

Si filia minor XII. annis a parentibus monasterio tradita,
 major facta sponte veletur, ad seculum redire non potest.

Clemens III. [an. 1190.]

Cum b virum: (& infra.) Utrum ea, quæ intra discre-
 tionis annos a parentibus monasterio tradita, habi-
 tum religionis induens, benedictionem accepit, & exiens
 postmodum se cuidam militi copulavit, ad monasterium
 redire cogatur: Consultationi tuæ taliter respondemus,
 quod cum juxta Concilii Toletani censuram Monachum
 aut paterna devotio, aut propria professio faciat: quic-
 quid horum fuerit allegatum d, tenebit, revertendi ad
 seculum aditu penitus interdicto. Non enim videtur illa
 monastica professionis a se posse jugum excutere, cum
 eam non constet evidenter contradixisse, cum benedictio-
 nem accepit, quam non nisi in etate discretionis recipiunt,
 quæ velantur, præsertim si rati habitatione secuta e (est
 eam quandoque contradixisse constiterit) quod ante gestum
 fuerat, roboratur. Nec obloquitur, quod de præd. nostr.
 Leonis Papæ constitutione per contrarium sensum sumi-
 tur f, ut puellæ, quæ coactæ parentum imperio virgini-
 tatis habitum susceperunt g, ipsum possint sine prævari-
 catione deserere: cum de ea recte b possit intelligi, quæ
 in etate nubili nescitur constituta, tunc enim quia libe-
 rum habet arbitrium, in electione propositi sequi paren-
 tum non cogitur voluntatem.

(1 Te prudentem noverimus, & discretum, & si in aliqui-
 bus dubitas, consilium a nobis sollicitudine pastoralis requiris,
 & tibi de jure canonico, quod possumus, respondemus, & pru-
 dentiam tuam dignis in Domino laudibus commendamus. Cura
 rasti siquidem tua nobis insinuatione proponere.)

C A P. XIII.

Valer professio facta sine susceptione habitus religionis.

Idem. [an. eod.]

Porroctum i nobis ex parte tua petitorium continebat,
 quod I. Canonicus Archerontinus infirmitate grava-
 tus, votum, ut fieret Monachus, se asserit emisisse:
 unde metuens, ne voto decederet non completo, junctis
 manibus tibi se reddidit in Monachum, & in fratrem f
 [& infra.] Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod
 cum

a C. 11. eod. t. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 50. c. 10. b C.
 3. eod. tit. in 2. comp. c id est, Conc. Tol. IV. c. 48. d allegatum.
 legitur in Conc. & in omnib. manuscr. quam lectionem hic etiam
 agnovit Hostiensis, in C. Barbat. periodus punctis ita distinguitur,
 quicquid horum fuerit allegatum, tenebit? quod exponit Hostiens.
 e sequenti. f assumitur. g receperunt. h Distio, recte, deest in
 vetustiorib. i C. 4. eod. tit. in 3. comp.

[1 Aut incertum, quomodo fratres religiosi Cisterciens. or-
 dinis ea religione permaneant, & virtute, quod ex institutio-
 ne primus prædecessorum nostrorum his, qui in eorum mona-
 steriis professionem faciunt, sine Abbatis sui licentia prohibe-
 tur de claustris discedere, & discedentes in aliis monasteriis re-
 cipi. Inde est, quod nos eandem constitutionem non solum
 amicam religioni, sed etiam consonam rationi sollicitè conser-
 vare volentes.]

C A P. VIII.

Professio facta ante XIV. annum non obligat: post XIV. ve-
 ro si fit per susceptionem habitus Professorum, etiam non obli-
 gat, nisi detur perseverantia tridui.

Idem Magistro F. Civitaten. a Canonico.

(an. 1170. in Hispaniam.)

Ad nostram noveris b audientiam pervenisse, quod Ere-
 mitæ de Montefolio quosdam pueros seduxerunt in
 tantum, quod quidam suasionibus eorum assensum præben-
 tes, statim religionis habitum in ipsorum monasteriis sus-
 ceperunt, quorum unus D. nomine statim penituit, quod
 habitum induisset: [& infra.] Quocirca mandamus, qua-
 tenus si constiterit, quod præfatus T. ante consummatio-
 nem XIV. anni susceptum habitum deposuerit, aut si post
 XIV. annum habitum ipsum sine probatione susceperit, &
 intra triduum deposuerit, eum ab impetitione prædico-
 rum Eremitarum denunciis absolutum: & eam, quam
 postquam exivit, juravit accipere in uxorem, libere posse
 traducere, si alia e causa rationabilis non obstiterit d.

(1 Id quod fecerat, suis parentibus intimavit, qui ad lo-
 cum ipsum mora postposita accedentes, eum inde traxerunt, &
 cum non tenuisset ibi, nisi per unam noctem tantummodo,
 sicut accepimus, præfari Eremitæ, & quidam alii non permit-
 tunt eum quandam puellam ducere in uxorem, quam ipse ju-
 ravit in uxorem ducere, & sicut dicitur, desponsavit.)

C A P. IX.

Qui recipit habitum Professorum, ubi distincti sunt habi-
 tus, compellitur ibi, vel alibi esse religiosus: sed si recipit
 habitum Novitiorum, potest ad seculum redire.

Idem Eliensi Episcopo. [an. 1180.]

Super eoe, quod quaesitum fuit de Clericis, qui religionis
 habitum susceperunt, & ante professionem ad priorem
 statum sunt reversi: respondemus, quod si austeritatem reli-
 gionis, ad quam migrasse noscuntur, servare noluerint, ad mi-
 norem religionem sunt cogendi transire: nec amplius in
 Ecclesiis secularibus debent assumi: ne contra votum,
 quod Domino fecerunt, venire probentur. Verum si ante
 susceptum hujusmodi habitum in probatione positi recede-
 re voluerint, secundum regulam B. Benedicti non viden-
 tur prohiberi ad priorem statum redire, quæ videtur præ-
 cipere, ut in eadem veste, in qua veniunt, revertantur.

C A P. X.

Canonicus regularis potest effici Monachus, si religio, ad
 quam transiit, est strictior sua: alias secus.

Idem Ambianen. Episcopo. (an. 1180.)

Sane de Canonico f, qui in Ecclesia Aromaten. profes-
 sionem fecerat, & fugerat ab eadem, in Monachum a
 quodam Abbate recepto: id tuæ fraternitati significamus,
 quod si locus, ubi nunc permanet, majoris religionis,
 quam Ecclesia Aromaten. existat g, ipsum in eodem loco
 cum pura conscientia remanere permittas, alioquin eum
 ad priorem Ecclesiam redire compellas.

a Civitaten alias desideratur inscriptio in C. Barbat. & aliis.
 b post Conc. Lat. p. 21. c. 1. & C. 8. eod. tit. in 1. comp. c aliqua.
 d obstat. e C. 9. eod. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. sub Alexan.
 III. p. 21. c. 2. f C. 10. eod. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 50.
 g. 29. g existit.